

Διατακτικό της διατάξεως

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι κάμουλες που περιέχουν κυρίως μελατονίνη, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 3004.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2006 η Tesco Stores Ltd κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-191/04, MIP Group Intellectual Property GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-493/06 P)

(2007/C 56/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Tesco Stores Ltd (εκπρόσωποι: E. Kelly, Solicitor, S. Malynicz, Barrister)

Αντίδικοι κατ'αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-191/04 και
- να καταδικάσει τους ανααιρεσίβλητους στα έξοδα της υπό κρίση διαδικασίας και της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Δικαστήριο πρέπει να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου, καθόσον το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε διαδικαστικές πλημμέλειες, οι οποίες θίγουν τα συμφέροντά της, και παρέβη το κοινοτικό δίκαιο. Ειδικότερα, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι:

1. Τα άρθρα 8 και 42 του Κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) δεν επιβάλλουν στον ανακόπτοντα την υποχρέωση να αποδείξει ότι οι προϋποθέσεις της ασκήσεως ανακοπής πληρούνται και κατόπιν της λήξεως της προθεσμίας ασκήσεώς της. Κατά την ορθή ερμηνεία των εν λόγω άρθρων, η οποία πρέπει να λαμβάνει

υπόψη την επιταγή της ασφάλειας δικαίου, ο ανακόπτων οφείλει να αποδείξει άπαξ, μόνον κατά την ημερομηνία ασκήσεως της ανακοπής, ότι πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις, όπως το ότι έχει προγενέστερο δικαίωμα το οποίο εξακολουθεί να ισχύει κατά τον χρόνο εκείνο.

2. Οι κανόνες 15, 16 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (²), δεν επιβάλλουν στον ανακόπτοντα την υποχρέωση να προσκομίσει άλλα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το προγενέστερο σήμα και, ειδικότερα, να αποδείξει την ανανέωση της ισχύος του προγενέστερου σήματος και πέραν της λήξεως της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής.
3. Η Tesco είχε δικαιολογημένη πεποίθηση ότι δεν υπείχε υποχρέωση προσκομίσεως πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων προς θεμελίωση του προγενέστερου δικαιώματός της.
4. Η επιβολή στην Tesco της υποχρέωσης αποδείξεως της ανανέωσης του προγενέστερου σήματος από της 28ης Ιανουαρίου 2000, της 24ης Φεβρουαρίου 2000, της 13ης Ιουνίου 2000 ή ακόμη και της 23ης Οκτωβρίου 2000 ισοδυναμεί με απαίτηση να αποδειχθεί αναδρομικώς η ισχύς του σήματος αυτού, πράγμα που η εταιρία δεν ήταν δυνατό και δεν υπείχε, κατά το εθνικό δίκαιο, υποχρέωση να αποδείξει κατά τις ημερομηνίες αυτές.
5. Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου πάσχει πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντα της Tesco, καθόσον: α) το ΓΕΕΑ στήριξε την επιχειρηματολογία του σε εσωτερικές του οδηγίες διέπουσες τη διαδικασία ανακοπής, οι οποίες δεν ισχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο και β) το ΓΕΕΑ πρόεβαλε επιχειρήματα που έβαναν πέραν των όρων της διαφοράς όπως προκύπτουν από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς των διαδίκων.

(¹) ΕΕ L 11, σ. 1.

(²) ΕΕ L 303, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Ισπανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2006 — Maira María Robledillo Núñez κατά Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Υπόθεση C-498/06)

(2007/C 56/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Maira María Robledillo Núñez

Εναγόμενο: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί, υπό το πρίσμα των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ότι η διαφορετική μεταχείριση που προβλέπει το άρθρο 33.2 ΕΤ (ως έχει σήμερα και ως είχε μέχρι τις 14 Ιουνίου 2006) δεν είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη και ότι, κατά συνέπεια, η αποζημίωση λόγω απολύσεως που αναγνωρίζεται στον εργαζόμενο δυνάμει εξώδικου συμβιβασμού εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ⁽¹⁾, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/74/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, δεδομένου ότι το άρθρο 33.1 ΕΤ επιτρέπει αυτό το είδος συμβιβασμού για την καταβολή, εκ μέρους του οργανισμού εγγυήσεως, των *salarios de tramitación*, η οποία αποτελεί επίσης συνέπεια της απολύσεως;

(¹) ΕΛΛ. ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35.

(²) ΕΕ L 270, σ. 10.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 14 Δεκεμβρίου 2006 — Sabine Mayr κατά Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(Υπόθεση C-506/06)

(2007/C 56/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sabine Mayr

Εραγομένη: Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Προδικαστικό ερώτημα

Αποτελεί μία εργαζόμενη, η οποία υποβάλλεται σε εξωσωματική γονιμοποίηση, «έγκυο εργαζόμενη» υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), αν, κατά τον χρόνο της απολύσεώς της, τα ωάρια της έχουν ήδη γονιμοποιηθεί με το σπέρμα του συντρόφου της και υπάρχουν επομένως έμβρυα στον δοκιμαστικό σωλήνα, αυτά όμως δεν έχουν εμφυτευθεί ακόμη στη γυναίκα⁽¹⁾;

(¹) ΕΕ L 348, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) στις 13 Δεκεμβρίου 2006 — Malina Klöppel κατά Tiroler Gebietskrankenkass

(Υπόθεση C-507/06)

(2007/C 56/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Malina Klöppel

Εφεσίβλητο: Tiroler Gebietskrankenkass

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14.6.1971 για την εφαρμογή των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους⁽¹⁾ που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/01, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε και προσαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001⁽²⁾ (ΕΕ 2001 L 187, σ. 1) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, καθώς και με το άρθρο 10α του κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου, της 21.3.1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71⁽³⁾ (ΕΕ, ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138) όπως τροποποιήθηκε και προσαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 410/2002 της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2002⁽⁴⁾ (ΕΕ L 62, σ. 17), την έννοια ότι οι περίοδοι χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων σε κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας —ομοσπονδιακό επίδομα ανατροφής τέκνου) πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, προκειμένου περί χορηγήσεως ομοειδούς επιδόματος σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Αυστρία— επίδομα λόγω επιμέλειας τέκνου) και, επομένως, για τη θεμελίωση του σχετικού δικαιώματος στο δεύτερο κράτος μέλος πρέπει να χαρακτηρίζονται ως περίοδοι χορηγήσεως του επιδόματος που συμπληρώθηκαν υπό τη δική του νομοθεσία, όταν κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων χορηγήσεως του επιδόματος αμφότεροι οι γονείς είχαν την ιδιότητα του εργαζομένου κατά το άρθρο 1, στοιχείο α, σημείο I του κανονισμού 1408/71;

(¹) ΕΕ L 149, σ. 2.

(²) ΕΕ L 187, σ. 11.

(³) ΕΕ L 74, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 62, σ. 17.